

se ni premaknila, tudi če so jo paglavci podili.

Mož, ki ga je žalost preveč potrla, se je ni spomnil tisti dan, pomagalka je pozabila nanjo, preveč je imela opravkov s pospravljanjem.

»Joj, kje je pa Mojca!« je zaskrbelo moža drugo jutro.

»Pojdem pogledat!« je malomarno odgovorila pomagalka, pogledala v kurnik, v drvarnico, oblezla grapo, pa je ni našla.

»Ni jel!« je revsnila, kot bi hotela reči: Žival je dovolj pametna, bo že našla pot domov.

»Še h kapelici pojdi!« ji je ukazal mož in zbolelo ga je, ker se je tako malo brigala za Mojco.

Pomagalka jo je našla mrtvo. Stegnjena je ležala na klečalniku in stegnjeni vrat je visel čez mrežo vrat. Oči so ji bile odprte in nepremične.

»Nate!« jo je vrgla pomagalka pred moža. In ta se je zjokal ob spominu na ženo in ob spominu na žival, ki je ljubila svojo gospodarico do smrti.

Dobrotnikov konj

(Češki spisal K. F. Zakoucky.)

Znani poljski narodni junak in vojskovodja Kosciuszko je živel na Švicarskem v izgnanstvu. Nekoč je hotel poslati svojemu znancu, nekemu knezu v Soloturnu, nekoliko steklenic izbranega vina. Najel je za to nekega mladeniča in mu posodil tudi svojega konja. Po poti je srečal tega mladeniča star berač in ga prosil miloščine. Konj se je takoj ustavil. Ker pa ni imel mladenič nič denarja s seboj, je konja pognal dalje. A ni ga mogel spraviti z mesta. Ker ga konj nikakor ni hotel ubogati, mladenič ni vedel, kaj bi počel. Končno se vendarle nečesa domisli. Seže v žep in položi roko v beračev klobuk, kakor da bi mu dal miloščino. Takoj se je konj napotil dalje, ne da bi ga bilo treba pognati. To je moral mladenič na poti še nekajkrat ponoviti.

Ko se je vrnil s pota, je pripovedoval staremu junaku o vseh težavah in neprilikah, ki jih je imel na poti. Tudi čudno obnašanje konja je omenil. Stari vojskovodja mu je pojasnil, da ni še nikdar, kar je živ, odrekel kakemu revežu svoje pomoči. Njegov zvesti konj se je na dokaze Kosciuszкове darežljivosti tako navadil, da se je vedno pred vsakim beračem ustavil in čakal, da mu gospod podeli miloščino. Tako je bilo tudi tedaj, ko se je slavni vojskovodja napravil na boj in je imel za izkazovanje milosrčnosti le malo časa.

Prevel R. Ž.